EESTI
KUNSTIAKADEEMIA

HANNA PARMAN
PORTFOOLIO

Eesti Kunstiakadeemia
Estonian Academy of Arts

Vabade kunstide teaduskond
Fotograafia

2015

CV

HANNA PARMAN
Sündinud 1992 Tartus
Elab ja töötab Tallinnas
hanna.parman@gmail.com

HARIDUS
2011– Eesti Kunstiakadeemia, vabade kunstide teaduskond, fotograafia, BA
2008–2011 Tallinna Georg Otsa nimeline muusikakool, rütmimuusika, basskitarr

ISIKUNÄITUSED
2013 Paint it black, korternäitus Tatari 21b-11, Tallinn

RÜHMANÄITUSED
2015 "100 aastat üksildust", Tartu mnt 80B, juhendaja Andrus Laansalu
2013 „Mina, Oskar, tunnistan üles, et mina ei hakka homme kunstnikuks", EKA G, Tallinn
2013 Looritatud – poollooritatud – looritamata. Okasroosikese loss, Tallinn
2012 „Kunst või elu", Katarsise projektiruum, Tallinn, juhendaja Marge Monko
2012 „Kohapeal selgub", Muhu muuseum, Muhumaa, juhendaja Reimo Võsa-Tangsoo

KURAATORPROJEKTID
2015 Lack of Art festival, Kanuti Gild, Tallinn

VIDEOTÖÖD
2012 „Viis luust ja lihast positsiooni"
koos Arvi Andersoni, Inga Ulena, Ingel Vaikla, Keiu Maasiku, Liina Pääsukese, Roman-Sten Tõnisoo ja Sohvi Viigiga. Juhendaja Indrek Grigor.
2011 „Kinzoku", mustvalge lühifilm

MUU
2012–2013 EKA Üliõpilasesindus ja EKA nõukogu, üliõpilaste esindaja

BIBLIOGRAAFIA
Laimre on toru. Artishok. http://artishok.blogspot.com/2012/08/laimre-on-toru.html
About „Lack of Art": An interdisciplinary festival of performing arts. Giulia Oro. http://kultuur.info/blogi/en/2015/04/13/giulia-oro-about-lack-of-art-an-interdisciplinary-festival-of-performing-arts/
"Lack = Full of art ja vastupidi". Helena Tamm. http://kultuur.info/blogi/blog/2015/04/16/helena-tamm-lack-full-of-art-ja-vastupidi/

KUNSTNIKUPOSITSIOON

Kunstnikuna iseloomustab mind kõige enam see, et mul on kaks erinevat haridust. Minu peamine tõuge suunduda pärast muusikahariduse omandamist kunsti õppima oli mure, et minu looming ei ole piisavalt sisuline ning kontseptuaalne, sest muusikaõpingutes oli esikohal alati sooritus, mitte idee. Minu jaoks ei ole muusika ainult muusika, vaid ka üks kunsti väljendusvahend, mille abil ideid edasi anda. Kuid kunstihariduse omandamise käigus on olukord ümber pööratud ning olen vastupidises olukorras: kontseptsioon ning sisu on äärmiselt läbimõeldud ning tarvis oleks rohkem tähelepanu teostusele suunata. Üritan leida võimalusi nii kunstis kui muusikas komponeerida vahenditega, mis toovad sisu kõige paremini esile, enim kasutan ma fotot, videot, heli ning installatsiooni.

Mind inspireerivad olukorrad, mis mind häirivad, lähevad vastuollu minu maailmapildi või väärtushinnangutega, panevad mind muul moel emotsionaalselt või füüsiliselt ebamugavasse olukorda. Sellised olukorrad panevad mind mõtlema alternatiivsetele võimalustele ning lahendustele, mis võiksid tuua rahu(ldust) kas mulle või mind ümbritsevatele inimestele.

Pean oma töös oluliseks teemaga kursis olekut võimalikult laial tasandil, usun, et töö võib muutuda selle tegemise käigus ning kujuneda välja ka uueks tööks. Info, millega alustan, on üldjuhul võimalikult laiapindne ning mitmekesine ning vaimustun sellest väga põhjalikult, ma näen end info filtreerija ja selle esitajana endale sobivas kontekstis. Selleks annab suurepärase võimaluse teha kuraatorprojekte, tutvuda erinevate kunstnike ning nende teostega, valida ja sobitada teoseid ning luua seoseid, esitada vaatajale infot uues kontekstis või ootamatus keskkonnas. Aprillis toimunud Lack of Arti festivali korraldades mõistsin, et saan enda andeid rakendada just sarnastel platvormidel.

Peale Eesti Kunstiakadeemia lõpetamist ei näe ma end tegevkunstnikuna, ehkki ma ei välista seda. Usun, et teostan end kunsti- ja kultuurivaldkonna organiseerijana. Kunstiharidus on andnud mulle arusaama valdkonna toimimismehhanismidest ning avardanud silmaringi, millele toetudes saan luua ja korraldada projekte, mis suudavad oma interdistsiplinaarsusega kõnetada suuremat hulka publikut.

ARMASTUSE EXCEL

EXCEL, exceli tabel, 2013—

Kasvades üles suures pastoriperes, kristikus keskkonnas, nägin kõrvalt mustrit, kuidas noored neiud lõpetavad keskkooli, võib-olla lähevad ülikooli, võib-olla mitte, kuid kindlasti leiavad endale kaaslase, abielluvad ning alustavad varastes 20ndates perekonnaelu. Noorel tüdrukul on armumised kerged tulema ning selle vastu leiutasin juba päris ammu vahendi, kuidas end kontrolli all hoida — minu asemel teeb otsuseid exceli tabel. Info tabelisse on kogutud potentsiaalseid kaaslasi küsitledes ning nende kohta infot sisestades.

Teos "Armastuse excel" osales näitusel "Looritatud – looritamata – poollooritatud", kus noored naiskunstnikud arutasid armastuse üle. "Armastuse excel" võtab armastuselt kõik loorid, mis võimalik, ja vaatab potentsiaalset tulevast kaaslast matemaatiliselt, ilma ühegi emotsioonita.

	nimi01	nimi02	nimi03	nimi04	nimi05	nimi06	nimi07	nimi08	nimi09	nimi10
kristlane	0	0	5	5	0	0	0	5	5	0
tegev kirikus	0	0	0	5	0	0	0	5	5	0
tugev mõnes reaalteaduses	2,5	2,5	5	5	5	0	0	0	0	0
dzentelman	2,5	2,5	5	5	5	5	5	2,5	5	5
iseseisev/kristlane	2,5	2,5	5	5	5	0	5	2,5	5	2,5
muusikamaitse olemas ja põhjendatud	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
esinduslik välimus	2,5	0	5	5	0	2,5	5	5	5	5
haridus rohkem kui keskkool	5	5	5	0	5	0	5	0	5	5
ei ole vägivalgne/perv	0	0	5	5	0	5	0	5	5	5
KOKKU (max 45)	20	17,5	40	40	25	12,5	25	30	30	27,5
meeldivad kassid/loomad	0	3	3	1,5	0	0	3	3	0	3
maailmavaade on selge ja põhjendatud	3	3	3	3	3	0	0	0	0	3
autojuhiload/autovalmidus	0	0	3	3	0	0	3	3	3	0
tore perekond	0	0,5	3	3	0	3	0	0	0	0
stiilne	3	3	3	3	0	3	3	3	3	3
sotsiaalne/hea suhtleja	0	0	3	3	0	3	3	3	3	3
ei karju inimeste peale	3	3	0	3	3	3	3	3	3	0
tehniline taip	3	3	0	3	3	3	0	0	3	0
ei jää hiljaks/lase üle	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0
KOKKU (max 27)	12	15,5	18	25,5	9	15	15	15	15	12
oskab õpetada	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
oskab haldusprobleeme lahendada	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1
suhtub teenindavasse personali hästi	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1
huvi kontseptuaalse kunsti vastu	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1
ei karda verd	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
oskab süüa teha	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1
huvitav hobi	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
oskab pilli mängida	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0
on tugev ja jaksab asju tõsta	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ei huvita firmamärgid	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
pigem soe kui külm	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1
pigem tramm kui troll	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0
pigem hõbe kui kuld	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1
tervislik toit	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1
käinud VHKs	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0
lõhnab hästi	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1
KOKKU (max 16)	11	11	12	15	12	11	10	10	8	14
KÕIK KOKKU (max 88)	43	44	70	80,5	46	38,5	50	55	53	53,5

SISTRETARY SYSTEM

ühekanaliline video,
heliga, loop, 4’33”
2012

Kunst ei ole teema, millest saaksin oma kõige lähedasematega rääkida. Ma armastan neid ja tunnen pidevalt suurenevat vajadust nendega ühine keel leida ka teemadel, mis on minu jaoks olulised. Tegu on (auto)portreega, mis võtab metafoorina kokku lähisuhete iseloomu. Kolm õde liiguvad üksteise suhtes nagu planeedid, mille trajektoorid kord ristuvad, kord mööduvad teineteisest lähedalt. Teos on valminud armastusest minu õdede vastu, pühendusega neile.

Teos osales näitusel „Kunst või elu“ Katarsise projektiruumis, juhendaja Marge Monko.

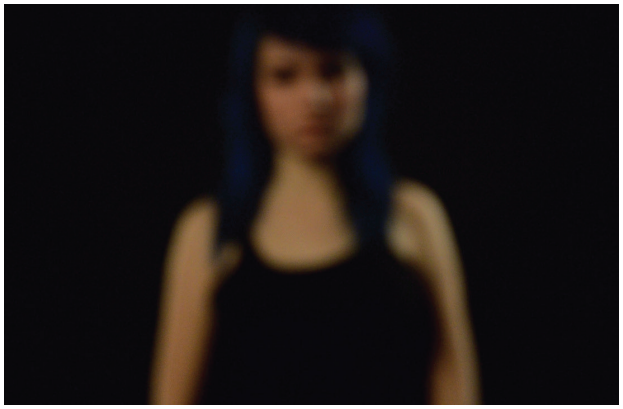

Näitusevaade

PAINT IT BLACK

15 mustvalget väljaprinti A2 suuruses

Oktoobris 2013 valdas suurt osa fotoosakonna teise kursuse õpilasi depressioon ning tundus, et keegi ei taha enam edasi õppida, samas kunsti teha oli lausa tung. Korraldasime kursusega korterinäituste seeria, kus igaüks tegi oma kunstiprojekti ja näituse üheks õhtuks, korraldas avamise ja kõik oli nagu päris. Iroonilisel kombel ei olnud minul alates 2013. aasta septembrist kodu ning elasin kaks kuud seal, kus juhtus. Minu 15 fotost koosnev seeria oli dokumentatsioon ustest, mille taga selle aja jooksul magasin. Enne uude ajutisse pelgupaika sisenedes dokumenteerisin ukse. Mõned perekonnad saavad koos Aktuaalse Kaamera vaatamiseks teleka ees kokku, teised loevad õhtupalvet, minu „kodu“rituaaliks sai uste pildistamine.

EESTI:

MEMORIES OF L0LICE

heliteoste seeria
2011 —

L0lice on minu väljamõeldud tegelaskuju, segu Lolitast ja Alice'ist, kes on saanud oma nimesse nulli (0), sest ta esineb vaid virtuaalsel kujul. Heliteosed on kirjutatud erinevate sündmuste puhul - facebooki konto sulgemine ja avamine, instagrami avamine, 10-aastase blogimaterjali kadumise puhul jne. Need jäävad alatiseks meenutama hetki, mis tagasivaadates ei tundu nii dramaatilised, kuid loomise hetkel on sinna sisse pandud kõik, mida olukord endaga kaasa tõi.

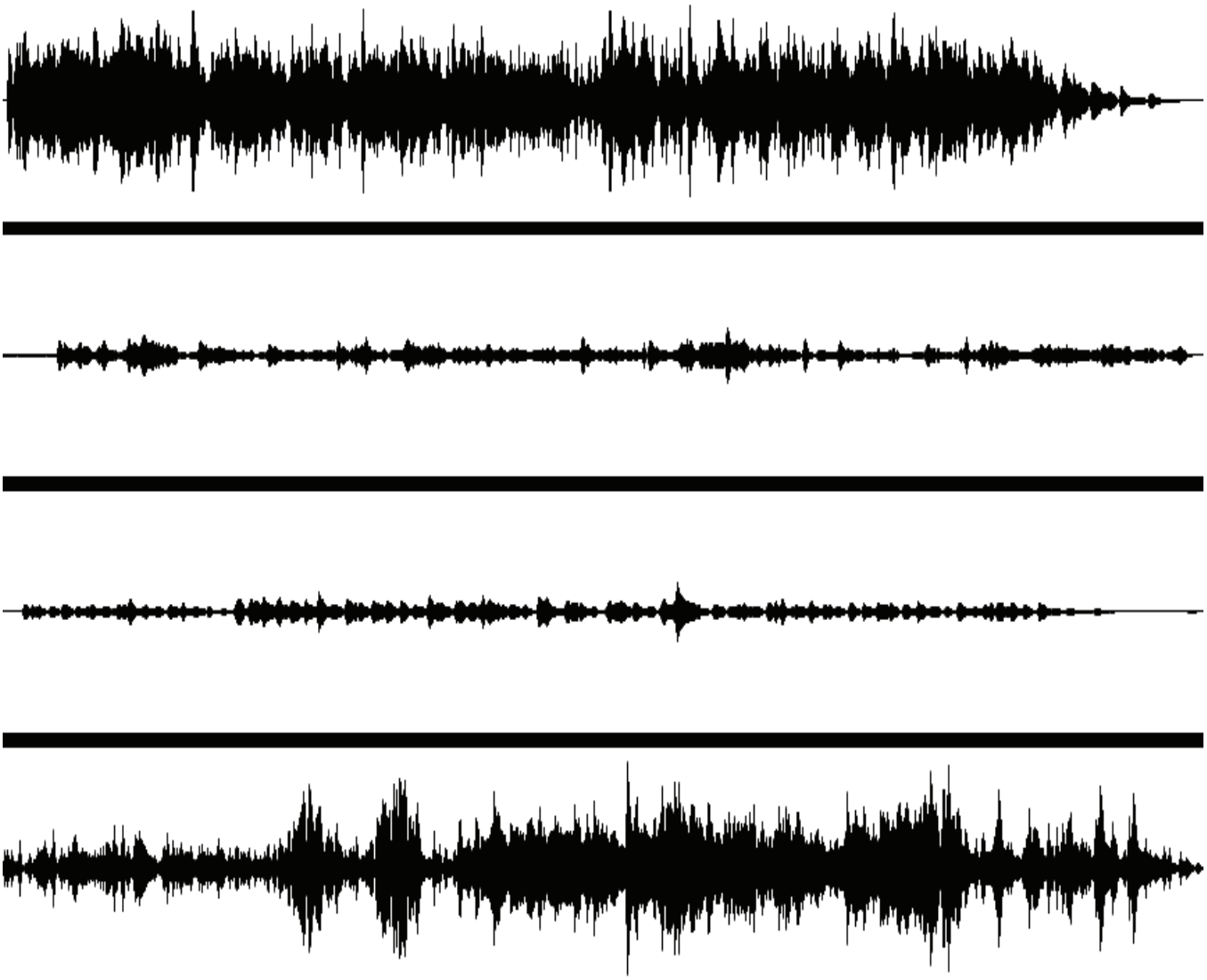

KIPSILOOD EHK KLAVERIPALAD 1,5 KÄELE

7 audiofaili pikkuses 0.32-01.09
2015

Murdsin 2015. aasta märtsis oma vasaku käe randme, mis tagas mulle poolteist kuud aega, kus minu põhilised loomingulised väljendusviisid olid väga piiratud - kirjutamisest pillimänguni oli kõik raske või võimatu. Tahtsin olukorda kuidagi positiivses võtmes dokumenteerida, et olukorra tõsidusest ise kiiremini välja tulla ning sellega sündis teos “Kipsilood ehk klaveripalad 1,5 käele”. Klaver oli ainus muusikainstrument, mis minu jaoks veel mängitav oli, ning tavalise pilliharjutamise ja proovide asemel käisin klaverit mängimas. Lühikesed muusikapalad on loodud vahemikus 7.03.—30.03.2015 1,5 käe jaoks.

FS-5U
FS-5U
FS-5U
FS-5U

MINA, OSKAR, TUNNISTAN ÜLES, ET MINUST EI SAA HOMME KUNSTNIKKU

NOT YET TITLED (NYT) oli kollektiivne nimi neljale kunstiakadeemia tudengile (Keiu Maasik, Inga Ulena, Liina Pääsuke ja Hanna Parman), kes kõik õppisid tol ajal fotograafia osakonnas teisel kursusel. Näitus “Mina, Oskar, tunnistan üles, et mina ei hakka homme kunstnikuks” kasvas välja kollektiivsest reaktsioonist situatsioonile, kust nad end (fotoosakonna) tudengitena leidsid.

Kooli sisse astudes oli fotograafia osakonnal märkimisväärne maine eesti kunstimaastikul (ise esitleti end kui: “ainus osakond, mis õpetab kaasaegset kunsti”) ning suur osa endiseid õpilasi (kes töötasid ka meie õpetajatena) hakkasid just saavutama nii-öelda rahvusvahelist tuntust, mis väikeses Eesti kunstimaailmas tekitas suurt elevust.

Selline olukord tekitas meis segaseid tundeid. Samal ajal, kui suur osa õpetajaid olid keskendunud iseenda karjääri ehitamisele, ootasid nad meilt siiski palju ja veel rohkemgi. Samuti märkasime, et kaastudengid tõlgendasid neid nii-öelda rahvusvahelisi edulugusid kui ettekirjutatud samme staariks saamisel. Meie suureks üllatuseks jäi ka mulje, et nad võtavad nende sammude järgimist väga tõsiselt. Ka meie olime nendest meeleoludest mõjutatud, kuid meile see ei meeldinud. Tahtsime teha midagi, millel oleks meie jaoks tähendus, ning tahtsime, et selle tegemine oleks ka lõbus. Otustasime seega läbi kunstiprojekti mängida läbi iseenda “staariks-saamise” soovi, lootusega leida protsessist üles ka see, mida me tegelikult kunstilt ootame.

EKA G PRESSITEADE JA KUTSE
15.04.2013
Tallinn

Olete oodatud näituse avamisele neljapäeval, 18. märtsil 18:00, EKA G-s, Estonia pst 7 / Teatri väljak 1:
NOT YET TITLED esitleb

Mina, Oskar, tunnistan üles, et mina ei hakka homme kunstnikuks
“9. jaanuaril 2013. aastal leidsin Facebookis sõnumi oma endiselt kooliõelt Liina Pääsukeselt, kes kutsus mind kohtuma enda ja oma sõbrannade Hanna Parmani, Keiu Maasiku ja Unga Ulenaga. Nad olid ühinenud parema kunsti tegemise nimel ning neil oli tulemas näitus. Mulle tahtsid nad pakkuda osa projektis, millest Facebookis ei söandatud rääkida.

11. jaanuaril kohtusin von Krahli baaris tüdrukutega. Mulle tutvustati esmalt projekti top-secretlikku olemust ning seejärel ideed ennast. Idee seisnes selles, et nad tahtsid ühiselt uuesti sooritada sisseastumiskatsed EKA fotograafia osakonda, kus nad kõik ühel kursusel õpivad. Mind oli neil vaja kui nime, kellena sisseastumisdokumente vormistada, ja kui keha, kes neid katsetel füüsiliselt esindab - kõik ülejäänud vajalikud materjalid pidid tootma nemad, s.o portfoolio, nõutud teadmised, eksamieessee, seeria “Inimesed tänaval” ja kunstiprojekti. Ma olin nõus projektis osalema.

28. veebruaril registreerisin end SAIS-i keskkonnas sisseastujaks.

PS. Tüdrukud tahavad tänada mind, et ma nende projektiga hea meelega kaasa mängisin.”

Näitus jääb avatuks 2. Maini
EKA G on avatud E-R 9:00 - 17:30
Lisainfo:
Gregor Taul
Galerist
EKA G
Eesti Kunstiakadeemia
Estonia pst 7/Teatri väljak 1

Näitus “Mina, Oskar, tunnistan üles, et minust ei saa homme kunstnikku” toimus 2013. aasta aprillis Eesti Kunstiakadeemia galeriis EKA G, mis oli äsja Estonia puiestee fuajees uuesti avatud.

Näitusel oli väljas kolm tööd:
1.Näituse pressitekst, kus Oskar tunnistab üles, mis on toimunud, ning teatab, et temast ei saa nii pea kunstnikku.
2. Keset galeriid 2 m x 3.5 m suurune must-valge foto Oskarist, mis oli paigutatud lae alla, lillade tumbade kohale, nii et tumbade lilla valgus peegeldus fotole.
3.Tööprotsessist ülejäänud materjalidest (naelad, tühjad printeritindid jne) tehtud neli väikest kuju koos lausetega, mis pakuvad välja tööprotsessiks tervislikku mõtteviisi. Kujud olid paigutatud väikestele riiulitele, nii et fuajee kontekstis töötasid nad ka kui auhinnad, mida kool on võitnud ning fuajees esitleb.

Näitus tekitas palju segadust, kuna me ei esitanud mitte ühtegi dokumenti, mis tõestaks, et oleme sisseastumise protsessi päriselt läbi teinud, nii et olenevalt vaataja eelnevatest teadmistest, töötas näitus kõigile erinevalt. Üldiselt suutsime siiski illustreerida hype’i, mis staariks saamise ümber käis.

Kaader reklaamklipist

LACK OF ART

“Lack of Art” oli interdistsiplinaarne minifestival, kus ühe katuse all kohtuvad erinevad kunstivormid. Oma lavastusi näitasid Eestist pärit kaasaegsed tsirkusekunstnikud. Paralleelselt etendustega oli avatud ka näitus, kus kunstnike eksponeeritud tööd tegelevad samade küsimustega, mis olid luubi all ka tsirkuselavastustes.

Kui Eesti Kaasaegse Tsirkuse Arenduskeskuse liige ja festivali peakorraldaja Merit Ridaste kutsus mind kunstiprogrammi looma festivalile, mille põhirõhk on suunatud tsirkusele, tundsin, et see on põhimõtteliselt maailma kõige lahedam väljakutse. Ma olin tsirkusemaailmaga põgusalt kokku puutunud paar aastat, aga peale konkreetset kutset võtsin vastu ka endapoolse konkreetse otsuse, et tahan end teemaga rohkem kurssi viia – minna tsirkusetrenni, tutvuda Eestis tehtud tsirkusega ning tundma õppida praegust tsirkuseskenet.

Kunstiprogrammi praktilise väljundina töötasin välja näituse kontseptsiooni, kus igale lavastusele vastab üks kunstiteos, mis kannab endas sama sisu, mis lavastus. Kunstnikke valides lähtusin printsiibist, et saan nende teostest ise aru, nende teemakäsitlused on kooskõlas sellega, mida ma näitusega vaatajale edasi tahan anda. Kuraatorina oli minu lähtepunkt asjade „selgeks tegemine“, kuidas kunstiteos võiks aidata vaatajal aru saada lavastsuest ja vastupidi.

Kõik osalevad teosed olid valmistatud spetsiaalselt selleks näituseks, ehkki esialgu pöördusin ma mõne kunstniku poole ideega näidata mõnda tema varasemat tööd. Selline protsess nõudis minult kui kuraatorilt palju tähelepanu, et hoida kunstnike fookus õiges kohas, samas neid mitte liiga piirates. Koostöös Ridastega töötasime välja ka festivali visuaalse identiteedi, kuidas tsirkust presenteerida kui midagi sisulist ning samas haarata siiski ka selle tsirkusepubliku tähelepanu, kes ei ole ehk niisuguse käsitlusega harjunud.

Usun, et näitusel osalevad kunstnikud suutsid teemasid käsitleda põnevalt, aga ometigi selgelt. Vaataja, kelle jaoks näitus oli esimene (kaasaegse) kunsti kogemus, sai loodetavasti aru, miks ja kuidas kunstnikud midagi teinud on. Terve festivali idee oli suunata vaatajat vormilt sisule, trikilt mõttele, teostuselt ideele.

saku
KARL

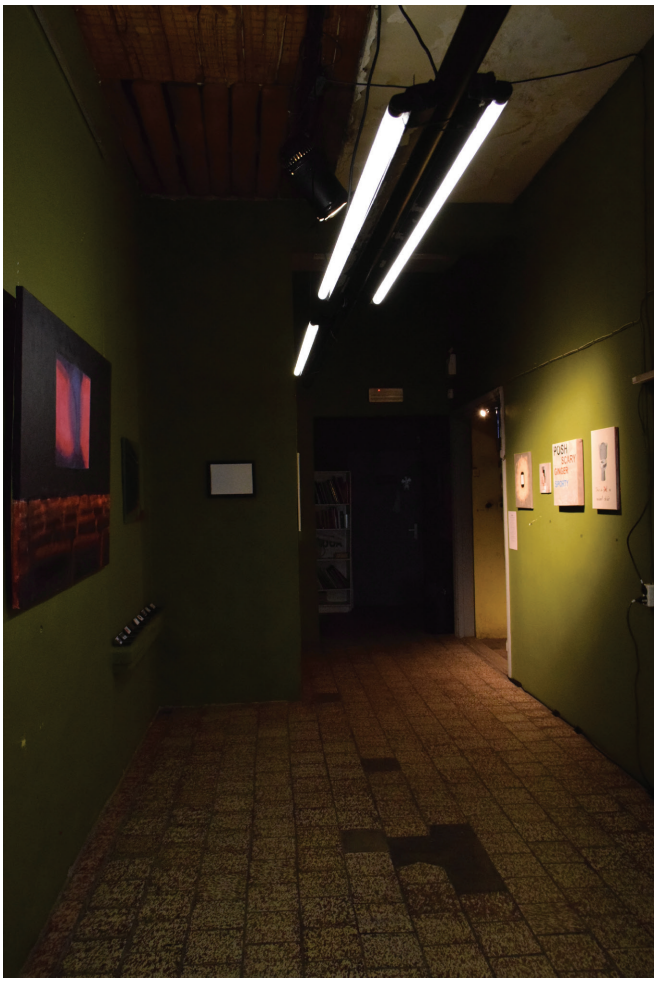
PUSH
BURN
DANGER